

پورت سعید

بواسطه جناب میرزا احمد

جناب آقا سید زین العابدین علیهما بهاء الله الأبهی

ای منادی پیمان آنچه که بجناب میرزا احمد مرقوم نموده بودید ملاحظه گردید از ریاض معانی آن نفعه خوشی استشمام شد و از هویت کلمات مضمون لطیفی استنباط گشت و آن عبودیت آستان مقدس و بذل دل و جان در سیل جانان طوبی لک ثم طوبی لک

مقصود از ذبح و قربانی در کور حضرت خلیل مقام فدا بود نه مراد قصابی و خونریزی این سر فداست و سر فدا معانی بی حد و شمار دارد از جمله فراغت از نفس و هوی و جانفشانی در سیل هدی و انقطاع از ما سوی الله و از جمله محویت و فنای دانه و ظهور در شجر و ثمر بجمیع شئون فی الحقیقه آن دانه خود را فدای آن شجره نموده زیرا اگر دانه بحسب ظاهر متلاشی نشود آن شجر و آن شاخ و آن ثمر و آن ورق و آن شکوفه در حیز وجود تحقق نیابد و از جمله معنی سر فدا اینست که نقطه حقیقت بجمیع شئون و آثار و احکام و افعال در مظاهر کلی و جزئی ظاهر و مشهود و عیان گردد یعنی نفوس مستفیض از اشراقات او شوند و قلوب مستشرق از انوار او و این سر فدا بحسب مراتب در هر حقیقتی از حقایق مقدسه و کینونات علویه و مظاهر اشراقیه مشهود و واضح گردد کل ذبیح هستند و کل فدائیان سیل الهی و کل بقرانگاه عشق شتافتند لهذا اسحق و اسمعیل هر دو ذبیحند بلکه جمیع بندگان الهی و این مقامی از مقاماتست که از لوازم نجوم توحید است و از این گذشته در مقام توحید اسمعیل و اسحق حکم یک وجود دارند عنوان هر یک بر دیگری جائز است و اما در تورا ذکر اسحق است و همچنین در احادیث حضرت رسول نیز ذکر اسحق هست و ذکر اسمعیل هر دو و این عبد ذکر اسمعیل را نموده بحسب اصطلاح قوم چون در السن و افواه اهل فرقان ذکر اسمعیل است لهذا باین مناسبت در ضمن بیان احبای الهی را هر یک که به اسمعیل موسومند باین مقام اعزّ اعلی دلاله کرد و علیک التّحیّه و الثّناء